

οὐ τι μὴ γελοῖα εἶπω — τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς ἡμετέρας μούσης ἐπιχώριον — ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα.

‘βαλὼν γε,’ φάναι, ‘ὦ Ἀριστόφανες, οἷε ἐκφεύξεσθαι· ἀλλὰ πρόσσεχε τὸν νοῦν καὶ οὕτως λέγε ὥς δώσω λόγον.
c ἴσως μὲντοι, ἂν δόξῃ μοι, ἀφήσω σε.’

‘καὶ μὴν, ὦ Ἐρυξίμαχε,’ εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ‘ἄλλη γέ πη ἐν νῶ ἔχω λέγειν ἢ ἡ σύ τε καὶ Πausanίας εἰπέτην. ἐμοὶ γὰρ δοκοῦσιν ἄνθρωποι παντάπασι τὴν τοῦ ἔρωτος
5 δύνανται οὐκ ἡσθῆσθαι, ἐπεὶ αἰσθανόμενοί γε μέγιστ’ ἂν αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς, καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν μεγίστας, οὐχ ὥσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται περὶ αὐτόν, δέον πάντων μάλιστα γίνεσθαι. ἔστι γὰρ θεῶν φιλα-
d θρωπότητος, ἐπικούρος τε ὦν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς τούτων ὦν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπείῳ γένει εἴη. ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν εἰσηγήσασθαι τὴν δύνανται αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε.
5 δεῖ δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς. ἡ γὰρ πάλαι ἡμῶν φύσις οὐχ αὐτὴ ἦν ἥπερ νῦν, ἀλλ’ ἄλλοια. πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὥσπερ νῦν δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ,
e ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν ὃν ἀμφοτέρων τούτων, οὗ νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται· ἀνδρόγυνον γὰρ ἐν τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δὲ οὐκ ἔστιν ἄλλ’ ἢ ἐν ὀνειδίζει
5 ὄνομα κείμενον. ἔπειτα ὅλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος στρογγύλον, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλῳ ἔχον, χεῖρας δὲ τέτταρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσίν, καὶ πρόσωπα
190 δὴ ἐπ’ αὐχένι κυκλωτερεῖ, ὅμοια πάντῃ, κεφαλὴν δ’ ἐπ’ ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένοις μίαν, καὶ ὥτα τέτταρα, καὶ αἰδοῖα δύο, καὶ τᾶλλα πάντα ὥς ἀπὸ τούτων ἂν τις εἰκάσειεν. ἐπορεύετο δὲ καὶ ὀρθὸν ὥσπερ
5 νῦν, ὁποτέρωσε βουλευθείη· καὶ ὁπότε ταχὺ ὀρμήσειεν θεῖν, ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες καὶ εἰς ὀρθὸν τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλῳ, ὁκτῶ τότε οὔσι τοῖς μέλεσιν

d 6 αὐτῇ m

e 2 ἐν om. c m

ἀπεριδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλῳ. ἦν δὲ διὰ ταῦτα τρία τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν b ἀρχὴν ἔκγονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἀμφοτέρων μετέχον τῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων μετέχει· περιφερῇ δὲ δὴ ἦν καὶ αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν βῶμην, καὶ 5 τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον, ἐπεχείρησαν δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ ὁ λέγει Ὅμηρος περὶ Ἐφιάλτου τε καὶ Ὡτου, περὶ ἐκείνων λέγεται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, ὥς ἐπιθησομένων τοῖς θεοῖς. ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ c ἄλλοι θεοὶ ἐβουλεύοντο ὅτι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἡπόρουν· οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον καὶ ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες τὸ γένος ἀφανίσαιεν (αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο) 5 οὔτε ὅπως ἐφῶεν ἀσελγαίνειν. μόγις δὴ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι “δοκῶ μοι,” ἔφη, “ἔχειν μηχανήν, ὥς ἂν εἴεν τε ἄνθρωποι καὶ παύσαιντο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέστεροι γενόμενοι. νῦν μὲν γὰρ αὐτούς,” ἔφη, “διατεμῶ δίχα ἑκαστον, d καὶ ἅμα μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι ἡμῖν διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι· καὶ βαδιῶνται ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. ἐὰν δ’ ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν καὶ μὴ θέλωσιν ἡσυχίαν ἄγειν, πάλιν αὖ,” ἔφη, “τεμῶ δίχα, 5 ὥστ’ ἐφ’ ἑνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκωλιάζοντες.” ταῦτα εἰπὼν ἔτεμε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ὄα τέμνοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ ὄα τοῖς e θριξίν· ὄντινα δὲ τέμει, τὸν Ἀπόλλω ἐκέλευεν τό τε πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ αὐχένος ἥμισυ πρὸς τὴν τομήν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τμήσιν κοσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τᾶλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν. ὁ δὲ τό τε 5 πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ συνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὥσπερ τὰ σύσπαστα βαλλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ μέσην τὴν γαστέρα, ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ῥυτίδας τὰς πολλὰς ἐξελέαινε καὶ τὰ στήθη διήρθρου, ἔχων τι 191

d 7 ὄα z cl. c: ὡά vel ὄα c m

τοιοῦτον ὄργανον οἶον οἱ σκυτοτόμοι περὶ τὸν καλάποδα
 λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας· ὀλίγας δὲ κατέλιπε,
 τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν, μνημεῖον
 εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους. ἐπειδὴ οὖν ἡ φύσις δίχα
 ἐτμήθη, ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἥμισυ τὸ αὐτοῦ συνῆι, καὶ
 περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις,
 ἐπιθυμοῦντες συμφῦναι, ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς
 ἄλλης ἀργίας διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλιν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν.
 καὶ ὅποτε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθεῖν, τὸ
 λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς
 ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει, ὃ δὴ νῦν γυναῖκα καλοῦμεν, εἴτε
 ἀνδρός· καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην
 μηχανὴν πορίζεται, καὶ μετατίθῃσιν αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς
 τὸ πρόσθεν. τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγέννων
 καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ τέτ-
 τιγες. μετέθηκ' τε οὖν οὕτω αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ
 διὰ τούτων τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησεν, διὰ τοῦ
 ἄρρενος ἐν τῷ θήλει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ
 ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι, γεννῶεν καὶ γίγνοιτο τὸ
 γένος, ἅμα δ' εἰ καὶ ἄρρην ἄρρην, πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο
 τῆς συνουσίας καὶ διαπαύοιντο καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποντο
 καὶ τοῦ ἄλλου βίου ἐπιμελοῖντο. ἔστι δὴ οὖν ἐκ τούτου
 ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας
 φύσεως συναγωγεὺς καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἓν ἐκ δυοῖν καὶ
 ἰάσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην. ἕκαστος οὖν ἡμῶν
 ἐστὶν ἀνθρώπου σύμβολον, ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ ψῆτται,
 ἐξ ἑνὸς δύο· ζητεῖ δὴ αἰεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστος σύμβολον.
 ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμήμα εἰσιν, ὃ δὴ
 τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο, φιλογύναικες τε εἰσὶ καὶ οἱ
 πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνασιν, καὶ
 ὅσαι αὖ γυναῖκες φίλανδροι τε καὶ μοιχεύτριαι ἐκ τούτου
 τοῦ γένους γίγνονται. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυναικὸς
 τμήμα εἰσιν, οὐ πάνυ αὐταὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσ-
 ἔχουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμένα

e 1 ἐκ τούτου. . . 2 γίγνονται del. z

εἰσὶ, καὶ αἱ ἑταιρίστριαι ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγνονται. ὅσοι δὲ ἄρρενος τμήμα εἰσι, τὰ ἄρρενα διώκουσι, καὶ τέως
 μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι
 τοὺς ἀνδρας καὶ χαίρουσι συγκατακείμενοι καὶ συμπεπλε-
 γμένοι τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσιν οὗτοι βέλτιστοι τῶν παίδων
 καὶ μεираκίων, ἅτε ἀνδρείοτατοι ὄντες φύσει. φασὶ δὲ δὴ
 τινες αὐτοὺς ἀναισχύντους εἶναι, ψευδόμενοι· οὐ γὰρ ὑπ'
 ἀναισχυντίας τοῦτο δρῶσιν ἀλλ' ὑπὸ θάρρους καὶ ἀνδρείας
 καὶ ἄρρενωπίας, τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. μέγα δὲ
 τεκμήριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνοι ἀποβαίνουσιν εἰς
 τὰ πολιτικά ἀνδρες οἱ τοιοῦτοι. ἐπειδὴν δὲ ἀνδρωθῶσι,
 παιδερastoῦσι καὶ πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσ-
 ἔχουσι τὸν νοῦν φύσει, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται·
 ἀλλ' ἐξαρκεῖ αὐτοῖς μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις. πάντως
 μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος παιδεραστής τε καὶ φιλεραστής γίγνεται,
 αἰεὶ τὸ συγγενὲς ἀσπαζόμενος. ὅταν μὲν οὖν καὶ αὐτῷ
 ἐκείνῳ ἐντύχη τῷ αὐτοῦ ἡμίσει καὶ ὁ παιδεραστής καὶ
 ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστά ἐκπλήττονται φιλία τε καὶ
 οἰκειότητι καὶ ἔρωτι, οὐκ ἐθέλοντες ὡς ἔπος εἰπεῖν χωρί-
 ζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. καὶ οἱ διατελοῦντες
 μετ' ἀλλήλων διὰ βίου οὗτοί εἰσιν, οἱ οὐδ' ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν
 ὅτι βούλονται σφίσι παρ' ἀλλήλων γίγνεσθαι. οὐδενὶ
 γὰρ ἂν δόξειεν τοῦτ' εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων συνουσία, ὡς
 ἄρα τούτου ἕνεκα ἕτερος ἐτέρῳ χαίρει συνὼν οὕτως ἐπὶ
 μεγάλης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἐκατέρου ἡ ψυχὴ
 διήλη ἐστίν, ὃ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὰ μαντεύεται ὃ βού-
 λεται, καὶ αἰνίττεται. καὶ εἰ αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κατακει-
 μένοις ἐπιστάς ὁ Ἥφαιστος, ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο· “τί
 ἐσθ' ὃ βούλεσθε, ὦ ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γενέ-
 σθαι;” καὶ εἰ ἀποροῦντας αὐτοὺς πάλιν ἔροιτο· “ἄρά γε
 τοῦδε ἐπιθυμεῖτε, ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ὅτι μάλιστα ἀλλή-
 λους, ὥστε καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν μὴ ἀπολείπεσθαι ἀλλή-
 λων; εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτε, θέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ
 συμφυσῆσαι εἰς τὸ αὐτό, ὥστε δύ' ὄντας ἓνα γεγονέναι

c 4 οὐδενὶ c: οὐδὲν m d 8 ἐντῆξαι m e 1 συμφῦσαι m

καὶ ἕως τ' ἂν ζητε, ὡς ἓνα ὄντα, κοινῇ ἀμφοτέροισι ζῆν,
καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὖ ἐν Ἀΐδου ἀντὶ δυοῖν ἓνα
εἶναι κοινῇ τεθνεώτε· ἀλλ' ὁρᾶτε εἰ τούτου ἔρᾳτε καὶ
5 ἑξαρκεῖ ὑμῖν ἂν τούτου τύχητε," ταῦτ' ἀκούσας ἴσμεν ὅτι
οὐδ' ἂν εἰς ἑξαρνηθεῖν οὐδ' ἄλλο τι ἂν φανείη βουλόμενος,
ἀλλ' ἀτεχνῶς οἶοιτ' ἂν ἀκηκοέναι τοῦτο ὃ πάλαι ἄρα ἐπε-
θύμει, συνελθὼν καὶ συντακεῖς τῷ ἑρωμένῳ ἐκ δυοῖν εἰς
γενέσθαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἴτιον, ὅτι ἡ ἀρχαία φύσις
10 ἡμῶν ἦν αὕτη καὶ ἡμεν ὅλοι· τοῦ ὅλου οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ
193 καὶ διώξει ἔρως ὄνομα. καὶ πρὸ τοῦ, ὥσπερ λέγω, ἐν
ἡμεν, νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διωκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ,
καθάπερ Ἀρκάδες ὑπὸ Λακεδαιμονίων· φόβος οὖν ἐστίν,
ἔαν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως μὴ καὶ αὐθις
5 διασχιθισόμεθα, καὶ περίμεν ἔχοντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς
στήλαις καταγραφὴν ἔκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ
τὰς ῥίνας, γεγονότες ὥσπερ λίσπαι. ἀλλὰ τούτων ἕνεκα
πάντ' ἄνδρα χρὴ ἅπαντα παρακαλεῦσθαι εὐσεβεῖν περὶ
b θεοῦ, ἵνα τὰ μὲν ἐκφύγωμεν, τῶν δὲ τύχωμεν, ὡς ὁ Ἔρως
ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός. ὥ μὴδεὶς ἐναντία πραττέτω
(πράττει δ' ἐναντία ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται)· φίλοι γὰρ
γενόμενοι καὶ διαλλαγέντες τῷ θεῷ ἑξευρήσομεν τε καὶ
5 ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ὃ τῶν νῦν
ὀλίγοι ποιοῦσι. καὶ μὴ μοι ὑπολάβῃ Ἐρυξίμαχος, κωμῳδῶν
τὸν λόγον, ὡς Πausανίαν καὶ Ἀγάθωνα λέγω· ἴσως μὲν
c γὰρ καὶ οὗτοι τούτων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ εἰσιν ἀμφοτέροι
τὴν φύσιν ἄρρενες, λέγω δὲ οὖν ἔγωγε καθ' ἅπαντων καὶ
ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν τὸ γένος εὐδαιμον
γένοιτο, εἰ ἐκτελέσαιμεν τὸν ἔρωτα καὶ τῶν παιδικῶν τῶν
5 αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπελθὼν φύσιν. εἰ
δὲ τοῦτο ἀριστον, ἀναγκαῖον καὶ τῶν νῦν παρόντων τὸ
τούτου ἐγγυτάτω ἀριστον εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶ παιδικῶν τυχεῖν
κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκότων· οὗ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες
d δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν Ἔρωτα, ὃς ἐν τε τῷ παρόντι ἡμᾶς
πλεῖστα ὀνίνησιν εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων, καὶ εἰς τὸ ἔπειτα
ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται, ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοὺς

εὐσέβειαν, καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν καὶ
ἱσάμενος μακαρίους καὶ εὐδαιμονας ποιῆσαι.

οὗτος, ἔφη, ὦ Ἐρυξίμαχε, ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ περὶ
Ἔρωτος, ἄλλοις ἢ ὁ σός. ὥσπερ οὖν ἐδεήθην σου, μὴ
κωμῳδήσης αὐτόν, ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν τί ἕκαστος
ἔρεῖ, μᾶλλον δὲ τί ἑκάτερος· Ἀγάθων γὰρ καὶ Σωκράτης
λοιποί.

ἄλλὰ πείσομαί σοι, ἔφη φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· καὶ
γὰρ μοι ὁ λόγος ἡδέως ἐρρήθη. καὶ εἰ μὴ συνῆδη Σω-
κράτει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς οὔσι περὶ τὰ ἑρωτικά, πάνυ
5 ἂν ἐφοβούμην μὴ ἀπορήσωσι λόγων διὰ τὸ πολλὰ καὶ
παντοδαπὰ εἰρῆσθαι· νῦν δὲ ὅμως θαρρῶ.

τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν· καλῶς γὰρ αὐτὸς ἡγώνισαι,
194 ὦ Ἐρυξίμαχε· εἰ δὲ γένοιτο οὗ νῦν ἐγὼ εἰμι, μᾶλλον δὲ
ἴσως οὗ ἔσομαι ἐπειδὴν καὶ Ἀγάθων εἶπεν εὖ, καὶ μάλ' ἂν
φοβοῖο καὶ ἐν παντὶ εἴης ὥσπερ ἐγὼ νῦν.

ἑφαρμάττειν βούλει με, ὦ Σώκρατες, εἰπεῖν τὸν Ἀγάθωνα,
5 ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἶεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην
ἔχειν ὡς εὖ ἐροῦντος ἐμοῦ.

ἐπιλήσμων μεντᾶν εἶην, ὦ Ἀγάθων, εἰπεῖν τὸν Σω-
κράτη, εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην
b ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν, καὶ
βλέψαντος ἐναντία τοσοῦτω θεάτρῳ, μέλλοντος ἐπιδείξεσθαι
σαυτοῦ λόγους, καὶ οὐδ' ὅπως οἰοῦν ἐκπλαγέντος, νῦν
οἴηθῃν σε θορυβήσεσθαι ἕνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων.

τί δέ, ὦ Σώκρατες; τὸν Ἀγάθωνα φάναι, οὐ δῆπου με
οὕτω θεάτρου μεστὸν ἡγῆ ὥστε καὶ ἄγνοεῖν ὅτι νοῦν ἔχοντι
ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι.

οὐ μεντᾶν καλῶς ποιοῖν, φάναι, ὦ Ἀγάθων, περὶ σοῦ
c τι ἐγὼ ἄγροικον δοξάζων· ἀλλ' εὖ οἶδα ὅτι εἴ τις ἐντύχοις
οὓς ἡγοῖο σοφοὺς, μᾶλλον ἂν αὐτῶν φροντίζοις ἢ τῶν
πολλῶν. ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὦμεν (ἡμεῖς μὲν γὰρ
καὶ ἐκεῖ παρῆμεν καὶ ἡμεν τῶν πολλῶν), εἰ δὲ ἄλλοις
5 ἐντύχοις σοφοῖς, τάχ' ἂν αἰσχύνοιο αὐτούς, εἴ τι ἴσως
οἶοιο αἰσχρὸν ὃν ποιεῖν· ἢ πῶς λέγεις;